

Oud-leerling RSG Cees Veerman: 'Wij hadden buitengewoon goede docenten'

Oud-Beijerland - Een van de bekendste oud-leerlingen uit het honderdjarig bestaan van de RSG/Hoeksch Lyceum is ook oud-docent. Agrariër, politicus en hoogleraar Cees Veerman heeft in 1967 eindexamen hbs gedaan en stond nog tijdens zijn studie economie (1971-1976) voor de klas om de laatste lichte leerlingen van de hbs (bedrijfs-)economie te onderwijzen. Hij stapte echter al snel over naar de universiteit (eerst Delft, later Rotterdam en Wageningen) om daar les te gaan geven. Hij combineerde dit toen al met zijn politieke loopbaan en met zijn eigen boerenbedrijf in Goudswaard en in de Dordogne. Landelijke bekendheid kreeg Veerman als minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (2002-2007) namens het CDA. Inmiddels hebben zijn zoons het akkerbouwbedrijf grotendeels van hem overgenomen en houdt hij zich voornamelijk bezig met zijn talloze commissariaten en voorzitterschap van onder meer Natuurmonumenten en Raad van Toezicht van de VU.

Was het vanzelfsprekend dat Veerman naar de HBS toe zou gaan?

'Ik was op dat moment nog enig kind en boerenzoon, dus mijn opa vond het maar niets dat ik naar de hbs wilde. Mijn vader vond het juist mooi, hij had het zelf ook willen doen. Iedere zaterdagmorgen kreeg ik samen met twee andere jongens die toevallig ook Kees heetten, bijles van de hoofdmeester. In die tijd moest je namelijk nog toelatingsexamen doen in aardrijkskunde, rekenen, taal en geschiedenis. Vervolgens moest de directeur, toen Willem Ploeg, ook nog toestemming geven. Uiteindelijk hebben de andere Kezen de hbs niet afgemaakt; de een stopte na drie jaar en de ander ging naar de mulo. Op mijn Union-fiets reed ik iedere dag van Nieuw- naar Oud-Beijerland. Van halfnegen tot halfvier hadden we iedere dag les en op zaterdagochtend van halfnegen tot twaalf uur. Toen ik 16 was ging ik op de Kreidler naar school.

Aan welke docenten denkt hij nog weleens terug?

'Ik vind het jammer dat de hbs is afgeschaft. Het was namelijk een brede opleiding want je deed in 13/14 vakken examen. De bedoeling was om mensen uit de middenklasse een goede opleiding te geven en toegang tot de universiteit. Het gymnasium van toen was meer voor de elite, terwijl de hbs voor

iedereen toegankelijk was. Zakte je voor het toelatingsexamen dan kon je ook voorwaardelijk toegelaten worden. Er hing in Oud-Beijerland een open, prettige sfeer. Wij hadden buitengewoon goede docenten. Ik heb pas nog een redevoering in Duitsland moeten houden en dat was geen probleem door de lessen van juffrouw Timmermans, waarin we de Duitse naamvallen en grammatica uitgebreid behandeld kregen. Zij reed in een Keever en als ze jarig was kreeg de hele school petit-fours. Zij rookte overigens sigaretten van het merk Stuyvesant.' Hij weet nog precies welk merk sigaretten of sigaren door de diverse docenten in de klas gerookt werd.

'Mijn historisch besef is ontwikkeld door juffrouw Van de Werven van geschiedenis en Frans. Frans kregen we ook van Loes Grinn, de latere conrectrix. Zij was toen met haar 27/28 jaar een prachtige vrouw met wie we allemaal graag dansten op schoolavondjes. De liefde voor scheikunde heeft dhr. Braaf bijgebracht. Het was een hele begaafde man, die zeker hoogleraar had kunnen worden maar liever les gaf. Staatsinrichting en boekhouden kregen we van een oude marineofficier dhr. Stadhouders, die we altijd appeltje noemden.'

Er kwamen veel leraren iedere dag uit Rotterdam. Ze reden veelal met elkaar mee om in Oud-Beijerland les te kunnen geven. Een docent kwam in een Goggomobil (micro-auto red.). 'Dhr. Reedijk kwam op de brommer. Hij was hoogleraar chemie; we keken enorm tegen hem op. Dhr. Tjalma, die vorig jaar overleden is, kwam op de fiets. Hij had van zijn lokaal een soort huiskamer gemaakt met veel planten en hij draaide ook muziek. Bij hem was het erg gezellig, leren was bij hem minder belangrijk. Het was een bijzondere man, heel emotioneel en vaak kortaangebonden. Iedere dag stond overigens directeur Ploeg bij de ingang van de school; als je langsliep moest je naar hem knikken, ook als hij er niet stond. Ploeg gaf ook natuurkunde; hij was zeer gemotiveerd, zo nodig gaf hij je persoonlijk bijles als dit nodig was. Toen ik afstudeerde, kreeg ik van hem nog een berichtje.'

Welke leerlingen weet Veerman zich nog te herinneren?

'Wiek van Gilst zat bij mij in de klas en wilde toen al vliegenier worden. Toen ik minister was, heeft hij mij nog gevlogen. Toevallig was dat zijn laatste vlucht voor hij met pensioen ging. Kees Buitendijk is later voor de krant gaan werken. Arie Havelaar uit Hekelingen is hoogleraar Animal Sciences in Florida geworden. Astrid in 't Veld is wereldkampioen accordeon spelen geworden. Geen idee eigenlijk, wat ik me daarbij voor moet stellen, maar het maakte wel indruk. Samen met Ina Brouwer uit Mijnsheerenland, de latere politica van GroenLinks, speelde ik toneel. Voor ouders en leerlingen traden we op in het Dorpshuis in Zuid-Beijerland. De schoolfeesten waren legendarisch. Eerst werd er een blijspel opgevoerd, dan was er een verloting en daarna werd er gedanst en stonden we dus te dringen om met Loes Grinn te dansen.'

Hoe is het na de RSG met hem verder gegaan?

'Van de 13 leerlingen hbs-b, zakte er maar een en die is later geoloog geworden. Voor de uitslag moesten we naar school komen en daar kregen we te horen in het bijzijn van de docenten en de rijksgecommiteerden of we geslaagd waren. Je kreeg vervolgens meteen je diploma mee. Ik wilde eigenlijk chemie in Delft gaan studeren, maar op dat moment ging het slecht in de chemie en ik zou op kamers moeten. Het werd daarom Economie in Rotterdam. Daar reed ik op de brommer naar toe. Toen ik erachter kwam dat van de hoorcolleges alles op papier te vinden was, deed ik die liever thuis. Mijn kandidaats haalde ik later dan gepland

want toen leerde ik Marianne kennen, mijn vrouw. Uiteindelijk ben ik met lof voor theoretische en algemene economie geslaagd.

Ik gaf toen al les op de hbs aan de laatste hbs-klas op vrijdagmiddag, later werd dat uitgebouwd naar 30 uur in de bovenbouw. Het voordeel van dat lesgeven was, dat ik niet naar militaire dienst hoefde. Die regel is later afgeschaft en dat kwam goed uit want ik was gevraagd door de TU Delft om als wetenschappelijk medewerker colleges te gaan geven en onderzoek te doen. Ik ben in 1983 gepromoveerd in Wageningen in de landbouwwetenschappen en economie van de agrarische sector. Ondertussen had ik het agrarische bedrijf van mijn vader overgenomen, want die is jong overleden. Ik zat namens het CDA in de gemeenteraad en was toen al betrokken bij het waterschap. Met Marianne heb ik drie zoons gekregen, die nu ook alle drie bij het bedrijf betrokken zijn. In 1995 zijn we naar Goudswaard verhuisd.'

De combinatie van wetenschap, openbaar bestuur en ondernemer heeft Veerman altijd fijn gevonden. 'In 2002 werd ik gevraagd om minister van Landbouw te worden in het kabinet van Balkenende. Ik wilde eerste niet, want ik had net een bedrijf in Frankrijk gekocht en een grote klus in Wageningen afgerond, maar ik voelde het als een plicht om dit te doen. Ik ben 5 jaar minister geweest, maar heb echt weleens gedacht waar ben ik aan begonnen.'

Tot slot, hoe zullen zijn klasgenoten zich Cees Veerman herinneren en wat wisten ze niet van hem?

'Ik moest thuis meewerken zoals veel leerlingen in die tijd, dus ze zullen mij waarschijnlijk herinneren als een weinig opvallende, maar wel aardige jongen. Ze zullen niet geweten hebben dat ik heel veel las, vooral veel geschiedenis. Ik heb mijn studenten altijd drie belangrijke punten voorgehouden: gebruik je boerenverstand, oordeel niet zonder historisch besef en doe alles wat je doet met een warm hart. Mensen moeten voelen dat je om ze geeft.'

